

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן שלמה (שלומיק) ברילובסקי ז"ל

בן סוניה (שרה) ויצחק

נולד בנתניה

בתאריך א' בשבט תש"ו, 3/1/1946

התגורר בנתניה

התגייס בנובמבר 1964

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ' בתשרי תשל"ד, 16/10/1973

נקבר בבית העלמין הצבאי נתניה

חלקה: 3 שורה: 6 קבר: 5

הותיר אחריו הורים ושתי אחיות

בן 27 בנופלו

קורות חיים

שלמה (שלומיק), בן סוניה (שרה) ויצחק, נולד ביום א' בשבט תש"ו (3.1.1946) בנתניה. הוא למד בבית-הספר היסודי על-שם ביאליק בנתניה והמשיך בלימודיו בבית-הספר התיכון על-שם טשרניחובסקי בעיר מולדתו. משהגיע לכיתה י"א בבית-הספר התיכון הפסיק את לימודיו ועמד בבחינות הבגרות החיצוניות. שלמה היה תלמיד חרוץ ומעמיק מאוד בלימודיו, והיה אהוב על מוריו ועל חבריו. הוא שקד על הקריאה והתעניין בתחומים רבים, ובמיוחד במתמטיקה. בימי לימודיו באוניברסיטה עבד קשה לפרנסתו כמדריך נוער, ונאלץ להסתפק במועט ולחיות חיי צנע וסגפנות. אך למרות חיינו הקשים הוא שיקע עצמו בלימודים וסיים אותם בהצלחה. בנערותו נמשך שלמה לים כבחבלי

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

קסם. הוא היה משוטט על החוף שעות רבות. הרבה לשחות ואהב לעסוק בדיג תת-מימי. הוא היה חבר "מכבי" ונמנה עם השחקנים המצטיינים בקבוצת הנוער של נבחרת הכדורגל של "מכבי" נתניה, שהצטיינה במשחקה וזכתה בפרס - טיול באיטליה. את זמנו הפנוי הקדיש שלמה לכתיבת שירים ולצילום נופי הארץ ואתריה. הוא היה תקיף בדעתו ומתמיד בכל משימה שהציב לעצמו, עד שהשלים אותה במלואה. הוא דגל בפשטות, בחירות המעשה ובחירות המחשבה ושנא את ההליכה בתלם ואת המוסכמות. מטבעו היה אופטימי, שמח בחלקו ומסתפק במועט. כן הצטיין בנימוסיו, בהליכותיו וביושרו. חבריו זוכרים אותו כאדם מרצני, חסון, מהיר תפיסה ונבון מאוד. להוריו היה שלמה בן נאמן ומסור, שרחש להם כבוד ואהבה ודאג לרווחתם.

שלמה גויס לצה"ל במחצית נובמבר 1964. מלכתחילה ביקש להתנדב לחיל הצנחנים, אך הציבו אותו לחיל השריון. הוא ערער על החלטה זו, אולם ערעורו נדחה. לאחר סיום הטירונות השתלם בקורס לתותחני טנקים, בקורס לטענים-קשרים ובקורס למש"קי טנקים. משעמדו מפקדיו על מעלותיו והישגיו, שלחוהו לקורס קצינים ולקורס קציני שריון, ובתום תקופת האימונים שלו הוצב ביחידת שריון. הוא היה קצין אחראי ומסור לתפקידו ודואג לחייליו, והצטיין בכושר מנהיגות ובידע מקצועי רב. בתעודת השחרור שנתנו לו כשהשתחרר מן השירות הסדיר נכתב: "הוא קצין טוב, בעל יזמה ובעל אחריות, ומילא את תפקידו בהצלחה".

מלחמת ששת-הימים פרצה חודשים אחדים לאחר שהשתחרר, והוא טרם הוצב אז ליחידתמילואים. הוא ביקש להיספח לאחת מיחידות השריון אך לא עלה בידו והוא נתמנה למפקד מחלקת חי"ר, שלחמה בסיני בעקבות כוח השריון הפורץ. לאחר שחזר לחיים אזרחיים היה נקרא לתקופות של שירות מילואים ועשה הרבה על גדות תעלת סואץ בימי מלחמת ההתשה. שלמה למד באוניברסיטה העברית בירושלים, בחוגים לכלכלה ולסוציולוגיה. הוא היה בוגר האוניברסיטה ועתיד היה לקבל תואר מוסמך האוניברסיטה למדעים. במלחמת יום-הכיפורים השתתף שלמה בקרבות הבלימה נגד המצרים בחזית סיני כמפקד מחלקת טנקי "פאטון". בקרב שהתחולל בצומת "טרטור-לכסיקון", מדרום למתחם "מיסורי" ביום כ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973), נפגע הטנק שלו פגיעה ישירה והוא נהרג. תחילה נחשב כנעדר, ולימים זוהתה גופתו והוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בנתניה. השאיר אחריו אב, (שנפטר שנה לאחר נופלו), אם ושתי אחיות.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "שלמה הצטיין בשליטתו המקצועית, במסירותו ובאומץ לבו והיה דוגמה ומופת לפקודיו ולמפקדיו".

